

Farský infomátor

fain 7

- * Banská Štiavnica
- * Rok viery
- * Honduras
- * Posolstvo pokoja
- * Spevokol mladých
- * Pápež František
- * Duchovná obnova

Časopis FAIN:

Číslo: 7/2013

Ročník: štvrtý

Občasník

Uzávierka čísla:

18.03. 2013

Šéfredaktor:

PhDr. PaedDr. Mgr. Ľuboš Hašan

Redakčná rada:

PaedDr. Eva Habiňáková, PhD.

Mgr. Anna Haladová

Mgr. Marta Šišková

Mgr. Eva Ušáková

Mgr. Pavol Vandžura, CM

Jazyková úprava:

Mgr. Silvia Pavlovičová

Grafická úprava:

Martin Plechlo

Tlač:

KINX s.r.o. Trnava

Nihil obstat:

PhDr. Mgr. Peter Mikula

Vydáva:Rímskokatolícka Cirkev,
Farnosť Narodenia Panny Márie;

Farský úrad Špačince

Na vršku 413/5

919 51 Špačince

Úradné hodiny:Každý pracovný deň
po večernej sv. omši.**Telefón:**

0949 / 831 213

033 / 55 73 138

E-mail: fara.spacince@gmail.com**Webová stránka:**

www.spacince.fara.sk

Udialo sa ...

Od ostatného výtlačku časopisu (september 2012) po uzávierku tohto čísla:

➤ **Sv. krstu prijalo 10 nových farníkov:**

Laura Habalová, Valentína Považanová, Ľudmila – Eva Sviteková, Nikol Henčeková, Sofia Ivanovičová, Michaela Límová, Lukáš Gajarský, Martin Hadzima

2013:

Nela Lopatková, Filip Selnekovič

➤ **Sv. manželstva si vyslúžili 3 páry:**

Ondrej Lietavec a Katarína Sekerová,
Jozef Matúš a Andrea Ivanovičová,

2013:

Juraj Hanzel a Zuzana Hoblíková

➤ **Pán povolal do večnosti 11 farníkov:**

Rozália Ťažká, Jozef Mužík, Rudolf Turanský, Janka Gašparcová, Emil Polakovič, František Čapkovič, Pavlína Krajčovičová, Elemír Sersen, Valéria Kabátová, Jozef Stacho

2013:

Michal Bobek, Milan Kocian, Irena Kučíková, Mária Nádaská

Najdete nás na
Facebooku

Slovo na úvod

Milí čitatelia,

v rukách držíte nový výtlačok časopisu FAIN, ktorý nesie číslo plnosti – sedem. Časopis prechádza rôznymi inováciami, aby čo najlepšie informoval, prezentoval aktivity farnosti a obohatil svojimi zamyšleniami rozvoj bytia človeka. Mať svoj časopis poukazuje na aktívnu farnosť, za čo vám všetkým úprimná vďaka.

Zima, ktorá nám tento rok nadelila najviac snehových zrážok za posledných päťdesiat rokov, je za nami. Všetko živé je už prebudené a čaká na prvý impulz ľudskej ruky, ktorá svojou jedinečnosťou vtlača originalitu do tohto sveta. Každý z nás má pečať unikátnosti, ktorú treba vyjaviť. Len spoločne ako veľká rodina dokážeme vytvoriť rodinnú pohodu, rešpektovať druhého, prežívať radosť z úspechu jednotlivca a spoločenstva, a pritom byť pevne zakotvený v morálnych, mravných a etických hodnotách.

Filozofia poukazuje na svetoznámy výrok: „*Panta rei*.“ Ak ho chceme pochopiť, pozrime sa na jeho etymológiu. Výrok poukazuje na grécke slová, ktoré sa prekladajú významom *πάντα ῥεῖ* - všetko plynie.

Je to Platónova skrátená interpretácia tvrdenia antického filozofa Herakleita, že „*zostupujeme i nezostupujeme do tých istých riek, sme to my i nie sme to my, lebo sa nedá dva razy vstúpiť do tej istej rieky*“. Platón to chápe tak, že všetko sa neustále mení, a preto neexistuje bytie v pravom slova zmysle. Vyjadrenie tejto myšlienky je veľmi hlboké, poukazuje na permanentné hľadanie zmyslu života – existencie bytia a uvedomenia si svojej determinácie.

Čo si zobrať pre naše žitie? Život, to je čas, ktorý plynie. Nezastavíme ho, ale naplníme ho – Láskou, ktorá je bezhraničná. Aj keď život pozemský je ohraničený časom, bezhraničná Láska, to je večnosť, ktorá je pre nás pripravená.

PhDr. PaedDr. Mgr. Ľuboš Hašan
správca farnosti, šk. dekan

Všetko plynie...

6. 10. 2012

Farský výlet pre dospelých do Banskej Štiavnice a Svätého Antona

Prvú októbrovú sobotu sme navštívili kaštieľ vo Svätom Antone a starobylú Banskú Štiavnicu.

20. 10. 2012

3. reprezentačný ples farnosti Špačince

Už po tretíkrát sa naši farníci a ich priatelia zabávali na Farskom plese v Špačinciach.

28. 10. 2012

Výstava ovocia, zeleniny, kvetov, samorastov a krojov

OZ FAIN participovalo na uvedenej akcii výstavou krojov a výšiviek pani Justíny Vidličkovej, ktorá občanom Špačinciev sprostredkovala nesmierne bohatstvo ľudovej tvorivosti a jej šikovných rúk.

10. 11. 2012

Muzikál Cigáni idú do neba

Bratislava – Nová scéna – podmanil si nás muzikál Cigáni idú do neba alebo Balada o zlodejovi koní. Muzikál plný romantiky, temperamentu, vášne a túžby po voľnosti a slobode s prekrásnymi melódiami.

9. 12. 2012

Mikuláš v Kostole Narodenia Panny Márie v Špačinciach

V nedeľu sa po svätej omši rozžiarili všetky detské oči, keď pred nimi predstúpil Mikuláš v sprievode dvoch rozkošných anjelíkov s veľkým košom sladkostí.

16. 12. 2012

Prvý ročník Špačinských vianočných trhov

Naše občianske združenie sa v spolupráci s Obecným úradom v Špačinciach, Jednotou dôchodcov na Slovensku, OZ Malý princ podieľalo na prvom ročníku Špačinských vianočných trhov uskutočnených v parku pri kultúrnom dome. V stánku nášho OZ panovala veselá predvianočná nálada.

Ponúkali sme tradičný Fainpunč, pagáče, kalendáre, balóny šťastia. Tešíme sa na ďalší ročník, aby sme sa v adventnom čase aj touto formou priblížili jeden druhému a radostne očakávali narodenie Božieho Syna.

24. 12. 2012

Roznos Betlehemskeho svetla

Už tradične sa naši miništranti rozišli po Špačinciach, aby nám priniesli Betlehemske svetlo, svetlo nádeje, radosti. Svetlo, ktoré nám rozžiari sviatočný stôl Štedrej večere.

25. 12. 2012

Jasličková pobožnosť

Na prvý sviatok vianočný sme sa stretli v našom kostole, aby sme si spoločne pozreli príbeh narodenia Pána Ježiša, prezentovaný deťmi farnosti. Tento úžasný príbeh obohatený piesňami a výbornými výkonmi malých hercov nám spríjemnil prvé vianočné sviatočné popoludnie. Z celého srdca im za to ďakujeme.

29. 12. 2012

Veselohra Vejár

V sobotu podvečer sme sa vybrali do hlavného mesta, aby sme sa v Národnom divadle pobavili na skvelých výkonoch stálic prvej scény slovenského divadelníctva. Pozreli sme si klasickú Goldoniho veselohru Vejár.

6. 1. 2013

Trojkráľový koncert

Vianočné obdobie sme uzatvorili trojkráľovým koncertom.

18. – 24. 2. 2013

Duchovná obnova farnosti

Svätý Anton a Banská Štiavnica

Prvú októbrovú sobotu minulého roku sa vydali veriaci z našej farnosti na pútnicko-poznávací zájazd do Banskobystrického kraja. Naplánovanou trasou nás sprevádzala pani sprievodkyňa a posledné záchvevy letného počasia.

Hneď zrána sme navštívili obec Svätý Anton, ktorá leží južne od Banskej Štiavnice pod legendami opradeným majestátnym Sitnom. Dominantou obce a naším cieľom bol barokovo-klasicistický kaštieľ. Bol

postavený na mieste menšieho opevneného hradu. Kaštieľ slúži ako múzeum, v súčasnosti sa v ňom nachádza umelecko-historická a poľovnícka expozícia. Vďaka rôznorodosti svojich zbierok zachovaných vo výnimočne ucelenej a autentickej podobe sa každý návštevník ľahko preniesol do obdobia 15. storočia. Po skončení takmer dvojhodinovej prehliadky sme cestovali ďalej do Banskej Štiavnice.

Poludňajšie teplé lúče nás lákali na prechádzku po uličkách tohto historicky zaujímavého a turisticky veľmi obľúbeného mesta. Počas obedňajšej prestávky sme sa rozpráhli po meste, niektorí sa usadili v tunajších reštauráciách a kaviarničkách, iní stihli kúpiť aj drobné darčeka. O trinástej hodine na Námestí svätej Trojice čakala našu skupinu miestna pani sprievodkyňa, ktorá nám o meste povedala veľa zaujímavostí. Toto banské mesto sa preslávilo ťažbou a spracovávaním kovov, predovšetkým zlata a striebra. Zaviedla nás k dominante mesta - Novému zámku, ktorý sa

vypína na Dievčenskom vrchu. Banská Štiavnica bola vyhlásená za mestskú pamiatkovú rezerváciu a od roku 1993 je na zozname UNESCO. Odporúčame toto mesto,

dýchajúce

starobylosťou, určite navštíviť.

Našou poslednou zastávkou

bola najznámejšia kalvária na Slovensku.

Je postavená na vrchu,

ktorý sa vypína nad Banskou Štiavnicou.

Nachádza sa tu množstvo krásnych sôch

a plastík, sú však vo veľmi zlom stave – poškodené zubom času ale i miestnymi vandalmi.

Jej obnova prebieha už niekoľko rokov a je finančne nákladná.

Preto si jednotlivé zastavenia „adoptovali“ známi ľudia, ako napr.

umelci alebo politici, a postarali sa o ich rekonštrukciu.

Ako sme sa neskôr z médií dozvedeli, koncom minulého roka sa podarilo nasvietiť niektoré kostoly a kaplnky.

Tak ponúkajú nezabudnuteľný nočný pohľad.

Naši veriaci zdolali tento náročný výstup v sprievode modlitieb a prosieb krížovej cesty,

ktorú viedol náš pán dekan Hašan.

Na vrchole nás čakal krásny výhľad,

obzor nám ponúkol všetko ako na dlani.

Cestou domov sa všetci „účastníci zájazdu“ zhodli, že Slovensko je naozaj krásne a je stále čo obdivovať.

Mgr. Marta Šišková

Rok viery

11. októbra 2012 pápež Benedikt XVI. vydal apoštolský list *Porta fidei* – Dvere viery, ktorým ohlásil Rok viery. Zároveň si v tento deň pripomíname 50. výročie otvorenia Druhého vatikánskeho koncilu pápežom Jánom XXIII. v Ríme. Svätý otec považuje tento Rok viery za dôležitý moment milostí a úsilia pre všetkých kresťanov. Pozýva nás plnohodnotne ho prežiť a dosiahnuť požehnaný úžitok.

Konkrétne sa máme zamerať na konverziu k Bohu, to je prvá úloha nás veriacich. Z začať vždy a znova v obrátení sa na nášho Pána. Každý z nás potrebuje neustálu premenu, aby sme mohli zakúsiť Božiu lásku. Premenený človek dokáže premieňať ostatných.

Druhá úloha je veľmi ústredná, je to intenzívne slávenie viery v liturgii a osobitne v Eucharistii, povedané do života, aby sme opäť objavili najcennejší dar v slávení sv. omši. Živý Boh prichádza k nám cez svoje Slovo a Telo, je naším pokrmom, posilou, nádejou a istotou. Takto sa posilňujeme vierou v Ježiša, lebo celá Cirkev žije z Eucharistie.

Treťou záverečnou úlohou je ohlásiť Krista ľuďom dnešnej doby. Žiť tak, aby sme svojím životom, svojím vyjadrovaním, konaním sprostredkovali svedectvo viery. Život žitý s Bohom, to je ten najkrajší spôsob novej evanjelizácie.

Prajem všetkým čitateľom požehnaný „Rok viery“, aby naša farnosť bola autentickým svedectvom viery v 3. tisícročí.

PhDr. PaedDr. Mgr. Ľuboš Hašan

„Viera bez skutkov je mŕtva“

Čarovný FAIN-ples 2012

Hovorí sa, že čas plynie veľmi rýchlo. O tom, že je to pravda, sme sa presvedčili 20. októbra 2012, keď sa opäť po roku konal Reprezentačný ples farnosti Špačince. Už po tretíkrát sme sa stretli v kultúrnom dome v Špačinciach, aby sme unikli každodenným povinnostiam a výborne sa zabavili spolu s našimi blízkymi, priateľmi i novými hosťami.

3. reprezentačný ples našej farnosti bol opäť iný a musíme dodať, že i lepší ako posledný ☺. Hostí sme privítali v krásne vyzdobenom kultúrnom dome. Dominantnými farbami plesu bola pápežská kombinácia žltej a bielej. Plesovú atmosféru podčiarklo i množstvo pom-pomov, ktoré zdobili nielen sálu, ale najmä priestory vstupu do kultúrneho domu. Výzdoba sa hosťom veľmi páčila a úprimne ocenili prácu organizátorov, ktorí sálu pripravovali už tri dni pred samotnou akciou. Milým darčekom na privítanie boli chute červené jabĺčka ozdobené vygravírovaným logom OZ FAIN.

O kultúrny program sa tentokrát postarali žiaci zo Súkromného tanečného konzervatória Dušana Nebylu v Trnave. Predviedli dve pásma slo-

venského ľudového tanca. Mladí tanečníci tak povzbudili všetkých prítomných. A tancovalo sa až do rána. Hrala nám hudobná skupina Trend Červeník so speváčkou Ildkou Mihályovou.

Vyhladnutí tanečníci si pochutnali na výbornej večeri. Pripravil ju šéfkuchár p. Sedlák so svojím tímom. Pre muzikantov bol najväčšou pochvalou plný parket, pre pána kuchára prázdne odovzdané tanieri ☺. Veľkým plesovým lákadlom sa stala i bohatá tombola, ktorou bolo obsypané celé pódium. Hostia - veľmi štedrí - tombolu za pár minút vykúpili. Mnohí sa tak tešili z krásnych cien. No najmä, či už kúpou plesového alebo tombolového lístka, podporili správnu vec. Prispeli na opravu farského kostola, klubu a na aktivity, ktoré v našej obci organizuje OZ FAIN a urobili týmto spôsobom radosť mnohým ľuďom.

A prišlo svitanie. Plesová noc sa skončila. Z kultúrneho domu sa vytratili tóny hudby, hlasná vrava, dámy v nádherných róbach... Ale nie nadišlo. O rok sa stretneme opäť, priatelia! Už teraz vás v mene Farského úradu v Špačinciach a OZ FAIN srdečne pozývame na 4. reprezentačný ples našej farnosti.

Záverom by som rada vyjadrila vďaka všetkým, ktorí akýmkoľvek spôsobom prispeli k úspešnému priebehu plesu, participovali na jeho príprave alebo ho podporili sponzorsky.

PaedDr. Eva Habiňáková, PhD.

Pre milovníkov divadla...

Organizovanie kultúrno-spoločenských podujatí v zimnom období sa už stalo takmer tradíciou, a tak sme pre milovníkov divadla na spríjemnenie večerov ponúkli hneď dve predstavenia. Vybrať si mohli z dvoch rôznych žánrov, aby si každý našiel to svoje „pravé orechové“. Pripravený

scenár oboch akcií sľuboval príjemný večer - pohodlnú cestu do Bratislavy, krátku prechádzku po meste, či posedenie pri kávičke a o devätnástej začiatok divadelného predstavenia.

Koncom novembra privítalo Divadlo Nová scéna cez štyridsať našich farníkov. Tu sa začal odohrávať legendárny muzikál „Cigáni idú do neba“ v réžii Štefana Kožku. Predstavenie bolo nabité emóciami, ktoré strhujúco dokázali vyjadriť len temperamentné cigánske tance s nenapodobiteľným rytmom a spevom v choreografii Jána Ďurovčíka. Príbeh lásky zloдея koní Lujka Zobara a krásnej Rady sme so zatajeným dychom sledovali až do úplného konca.

December sme zase vyhradili komédii „Vejár“ v novom Slovenskom národnom divadle na nábreží Dunaja. Táto zápletková komédia mala jednoduchú osnovu: lacný vejár postupne menil svojich majiteľov a majiteľky, a spôsoboval tak nečakané zmätky, komplikácie, žiarlivosti a „trapasy“. Vďaka tomu sme získali prehľad o veľmi pestrej spoločnosti a ešte pestrejších vzájomných vzťahoch. Nové

spracovanie inscenácie režisérom Petrom Mikulíkom a výborné herecké obsadenie sa naozaj oplatilo pozrieť si.

Veríme, že večer strávený v divadle bol pre každého návštevníka tak trochu sviatočný a výnimočný.

Preto sa budeme tešiť na organizovanie ďalších predstavení v roku 2013, na ktoré Vás už teraz chceme pozvať!

Mgr. Marta Šišková

Svätý Mikuláš v našej farnosti

V nedeľu 9. 12. 2012 po svätej omši navštívil náš chrám a svojou prítomnosťou a štedrosťou potešil malých i veľkých obdivovateľov svätého Mikuláša. Prišiel v sprievode dvoch

nádherných anjelíkov a priniesol nám vo svojom zázračnom koši milé stretnutie plné lásky, dobroty a sladkostí. Položil deťom pár otázok, a tie sa mu odvdáčili kratšími či dlhšími básničkami a pesničkami. Svätý Mikuláš patrí

medzi najobľúbenejších svätých nielen preto, že nás každoročne obdarúva, ale hlavne pre jeho dobročinnosť, ktorou oplýva už od svojej mladosti.

Divotvornosť svätého Mikuláša spôsobila, že sa stal patrónom Ruska, tiež námorníkov, obchodníkov, lekárníkov či voňavkárov. Slobodné dievčatá ho tiež považujú za svojho orodovníka.

Všetci dobre poznáme príbeh troch dcér istého schudobneného boháča, ktorým pomohol čestne sa vydať, keď vhodil do ich domu zlato zabalené v látke. V legendárnom živote tohto svätca zohráva číslo tri významnú úlohu. Tri boli boháčove dcéry aj vrecká zlata, ktorými ich vykúpil, traja boli námorníci, ktorých vyslobodil z búrky, vzkriesil k životu troch zabitých mladíkov a zachránil troch neprávom odsúdených na smrť.

Svätý Mikuláš zomrel v pokročilom veku a pochovali ho v myrskom kostole v Turecku, odkiaľ boli jeho pozostatky prevezené do talianskeho prístavného mesta Bari. Tam postavili nový kostol zasvätený svätému Mikulášovi. Z hrobky v Bari vyteká vonná látka nazývaná myrha. K jeho hrobu prichádza množstvo pútnikov. Svätomikulášska tradícia pochádza z jeho patronátu nad deťmi. Zvyk obdarúvať deti vznikol v Holandsku a odtiaľ sa rozšíril do celého sveta.

Ďakujeme svätému Mikulášovi za príjemné chvíle strávené v jeho spoločnosti.

Všetci dúfame, že nás svojou prítomnosťou posilnil a tešíme sa na jeho ďalšiu návštevu.

Mgr. Anna Haladová

Boží zázrak

Vianoce. Čarovný čas trblietania, stretávania sa, splnených želaní... Čas štedrých stolov a ešte štedrejších dlaní... Rozprávkový čas, keď sa snažia byť všetci milí, dobrí a láskaví... Často sa nám zdá, že ten čas veľmi rýchlo prejde, a všetko je zasa ako predtým - menej trblietavé, menej štedré a menej láskavé...

Tak ako minulý rok, aj tento sa špačinské deti rozhodli skrášliť si čas Vianoc a potešiť všetkých ľudí, ktorí sa tešia týmto najkrajším sviatkom v roku. Hoci ich to stálo nemálo úsilia, dokázali nacvičiť krásne predstavenie pod názvom „Narodenie Pána“.

Predstavenie sa odohrávalo 25. decembra 2012 v rímsko-katolíckom Kostole Narodenia Panny Márie v Špačinciach.

Sviatok Narodenia Pána, Vianoce, oslavuje takmer celý svet. Sú to sviatky veľkej radosti, lebo sa splnili tie najviac očakávané túžby, lebo do tmy prišlo svetlo, lebo Boh sa dotkol zeme a človeka, lebo Slovo sa telom stalo... Už počas samotných príprav, nácvikov mali deti neľahkú úlohu. Učili sa texty, vyrábali si kostýmy, pripravovali rekvizity a bojovali s trémou. Prípravy vrcholili. Posledný

Posledný týždeň pred očakávaným dňom sa stále približoval. Deti sa stretávali v kostole a trávili tam veľa času poslednými prípravami.

Celý program bol naplnený hodnotnými myšlienkami, striedalo sa milé slovo a krásne melódie. Dej sa odohrával u starého mnícha, ktorý rozprával o putovaní Márie a Jozefa do Betlehema, o narodení malého Ježiška a o poklone troch kráľov z Ďalekého východu. Príbeh bol obohatený o herecké vystúpenia a piesne, ktoré dostali nádych „muzikálu“. Boli sme očarení výkonmi našich detí. Obetovali totiž veľmi veľa zo svojho voľného času, kým si to všetko nacvičili, a boli za to odmenení veľkým aplauzom.

Obrovskú radosť na Vianoce máme skutočne všetci, tak ako ju zvestoval Pánov anjel. Pretože,

ako ohlasoval Pánov anjel, práve táto zvestovaná veľká radosť, patriaca všetkým ľuďom, je: Narodenie Spasiteľa Krista Pána.

„Sláva Bohu na výsostiach a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle.“ Lk 2,14

Tak ako mudrci, či pastieri prišli Ježiška privítať a priniesli mu dary, tak sme ho aj my chceli privítať a ako dar sme mu priniesli naše vystúpenie. Znova sme si takýmto spôsobom spoločne pripomenuli, že poslanstvo vianočnej noci nie je len spomienka na dávne časy. Ježiško, Panna Mária, Jozef, pastieri, traja mudrci nepatria do histórie, lebo dnes sme nimi my.

Naše predstavenie trvalo síce len jedno popoludnie, ale veríme, že prostredníctvom takýchto aktivít si v Špačinciach pravé Vianoce nedáme vziať. Deti boli veľmi šťastné a veria, že budú v podobných činnostiach pokračovať i naďalej. Bodku za týmto krásnym podujatím urobil pán dekan slávnostným požehnaním. Každý, kto sa predstavenia zúčastnil, určite odchádzal domov s množstvom silných dojmov. Už teraz sa teším na naše ďalšie spoločné vystúpenie.

Ivana Mikulčíková

Trojkráľový koncert FAIN

Vianoce. Sviatky, na ktoré sa teší azda každý človek na zemi. Čaro Vianoc je nádherné a pritom jednoduché: spočíva v tom, že sa rodina zide pri štedrovečernom stole a s čistým srdcom privíta narodeného Ježiška. Ježiš sa narodil iba v skromnej maštaľke a v chudobe, no i napriek tomu kraľuje celému svetu. Boh chce, aby sme sa čo najviac podobali Dieťaťku v jasličkách. Chce, aby sme si vážili dobro a žili podľa čistých morálnych pravidiel. Chce, aby sme si viac odpúšťali, menej sa hádali a konali dobro.

Dňa 6. 1. 2013 sme vás i mnohých vzácných hostí srdečne privítali na už treťom trojkráľovom koncerte v Kostole Narodenia Panny Márie v Špačinciach. Tak ako traja mudrci prišli Ježiška privítať a priniesli mu dary, aj my sme Dieťaťku v jasličkách ako dar priniesli hudobné skladby a piesne. V hudobnom pásme sa publiku predstavili Pavol, Samuel a Peter Vidličkovci s Milanom Habalom, ktorí zahrali skladby v štýle skupiny Dixieland. Hlavnou účinkujúcou programu bola sopranistka Petronela Drobná.

Jednotlivé časti programu boli prepojené vianočnými príbehmi s hlbokou myšlienkou. Hlavnou ideou koncertu bolo posolstvo: „Nechajte sa obdarovať, ale nezabudnite obdarovať iných. Pretože prijímať je ľudské, ale dávať je Božie.“

A tak sme sa v to nedeľné popoludnie obdarovali vzájomnou blízkosťou a počúvali sme ten hlas, ktorý hovorí: „Sláva Bohu na výsostiach a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle!“

Sopranistka Petronela Drobna zaspievala niekoľko nádherných árií, ktoré u divákov vyvolali obdiv, zimomriavky a mnohých dojali k slzám. O tom, že toto vystúpenie bolo naozaj výnimočné, svedčil niekoľkominútový potlesk venovaný speváčke ako vyjadrenie úprimného obdivu.

A tak sme na sklonku vianočného obdobia vyjadrili želanie a túžbu, aby nastávajúci rok bol dobrým rokom, aspoň o kúsok lepším ako ten uplynulý.

Verme, že nás Pán Boh požehná zdravím, svojimi milosťami a ochráni nás a našich milovaných od všetkého zlého.

Skúsme si i my počas celého roka uvedomovať to, čo zažili postavy vo vianočných príbehoch, ktoré som vám počas koncertu porozprávala. Pamätáte sa?

- ✓ Nenaháňajme sa neustále za pozemskými, prchavými hodnotami a majetkami. Skúsme sa tešiť z maličkostí a nezabúdať na miesto, ktoré má mať v našom živote Boh.
- ✓ Prejavujme si navzájom ochotu, úctu a lásku a žime tak s Bohom každý deň.
- ✓ Myslime jeden na druhého a budme schopní obety.
- ✓ A čo je azda najdôležitejšie, nestrácajme nádej. Verme v Svetlo, ktoré zničilo tmu!

PaedDr. Eva Habiňáková, PhD.

Slovenská misia na Hondurase

„Sme povolaní byť znakom nádeje pre Garifunskú komunitu v Hondurase, v diecéze Trujillo v oblasti Colon,“ hovorí P. Pavol Vandžura, CM misionár a kňaz Misijnej spoločnosti sv. Vincenta de Paul, ktorý pôsobil v tejto misii niekoľko mesiacov a má osobnú skúsenosť zo života v spomínanej krajine.

Garifunskú komunitu tvoria pôvodní obyvatelia Ostrova sv. Vincenta v Karibskom mori, ktorých predkovia tam prišli z Afriky. Po karibskej vojne medzi Francúzmi a Angličanmi boli v roku 1797 násilne deportovaní. So svojimi jednoduchými člnmi pristávali na západnom pobreží Hondurasu, neďaleko Trujilla. Mnohí náčelníci boli zavraždení a Karibčania, dnešní Garifunčania, stratili svoju zem, svoju kultúru a veľa ráz aj svoje životy. Volanie o pomoc tejto etnickej skupiny, zaznávanvej a diskriminovanej po mnohé roky, je veľkou výzvou pre nás, aby sme si nezatvrdovali srdcia pred dnes tak ťažko skúšanými ľuďmi. Skúšanými biedou, chorobami, alkoholizmom, drogami, slabou alebo nijakou zdravotnou starostlivosťou. Mnohí z nich nevedia čítať, ani písať a doslova hladujú. Nemajú základné podmienky na živobytie, sú bez pitnej vody a bez nádeje na lepší zajtrajšok. V tejto

časti Hondurasu vyčíňajú drogové kartely. Tu majú tranzitné stanice. Miestne obyvateľstvo je často vystavené veľkému pokušeniu ľahkého zárobku za Judášov peniaz. Sangrelaya, srdce našej novej Slovenskej misie

v Hondurase, nás povoláva byť dobrými samaritánmi, stávajúc sa bratmi pre tých, ktorí sú v ozajstnej núdzi, zanechajúc náš zaškatulkovaný známy svet, naše plány, vlastnú kultúrnu pôdu, v nádeji byť vedení tam, kde nás chce mať Božia prozreteľnosť. Vďaka Bohu už máme postavený v tejto časti Hondurasu

misijný dom. Poslednou zastávkou pred Limonom, kde sa dá ešte niečo v obchodoch nakúpiť, je mesto Tocoa. Asfaltová cesta sa tam končí a terénym autom pokračujú obyvatelia po prašnej ceste, na ktorú sa musia osemkrát brodiť cez rieku. V období dažďov hladina rieky rýchlo stúpa a cesta sa stáva neprejazdná. Limon je vzdialený od Sangrelaye už iba 40 km. Cesta ešte pokračuje do dediny Iriona, kde všetok materiál, ktorý si do farnosti chcú priviezť, vrátane pitnej vody, musia preložiť na loďku, a tou sa plavia po lagúne, ťahnucej sa popri pobreží. Na jej konci pretlačia loďku cez piesčitú dunu do mora.

Po ňom sa doplavia až do Sangrelaye. Ak majú 15 dolárov navyše, môžu v Irionii naložiť auto na rozheganú kompu a modliť sa, aby sa auto nepotopilo. Kompu pretlačia na druhý breh, kadiaľ sa ľahšie terénne auto dostane až do Sangrelaye.

Vincentíni pôsobia na Hondurase už vyše sto rokov. Sangrelaya bola spravovaná španielskymi spolubratmi, ktorí ju postupne museli opustiť pre nedostatok povolaní a pokročilý vek misionárov. Mnohí totiž zdravotne nevydržali na tejto misii, keďže je tam veľa komárov, roznášajúcich maláriu alebo tropickú chorobou zvanú denga.

Naša slovenská provincia bola oslovená začať túto misiu a vyslali sme práve tam prvých slovenských misionárov. Farnosť Sangrelaya má viac ako 30 ďalších komunít - farností a filiálok, kde žije viac ako 25000 Garifunčanov. Takmer všetci sú katolíci, aj keď niektorí nepraktizujúci v dôsledku nedostatku kňazov a katechetov. Väčšina pastoračnej činnosti je založená na spolupráci s laikmi, delegátmi Božieho slova. Oni sú zodpovední za komunity tam, kde kňaz môže prísť len raz za určitý čas alebo raz do roka. Kostolíky

v jednotlivých dedinách sú už staré a domčeky pre misionárov neobývateľné. Preto sme na pozemku vzdialenom 15 min. od kostola v Sangrelayi sme postavili novú misijnú stanicu s ubytovaním pre misionárov, ľudovou knižnicou a s dvoma multifunkčnými triedami zameranými na pastoračnú a teologickú formáciu. Taktiež sa tam bude učiť angličtina a základy počítačovej informatiky. Žiaľ, v mnohých tunajších farnostiach sa chudoba ešte prehľbuje, badať veľkú sociálnu nespravodlivosť, utláčanie chudobných a násilie. Jedným z misionárov, silných v slovách aj skutkoch, ktorých to

na Hondurase stálo život, bol aj americký jezuita otec Carney, kňaz chudobných. Pôsobil vo vedľajšej farnosti. V 80-tych rokoch minulého storočia zmizol bez stopy a doteraz nikto nevie, kde ležia jeho telesné pozostatky. Aj to sa stáva na Hondurase.

Našou úlohou na misii v Hondurase je rozoznať prorocké osobnosti, podporiť ich a aktívne včleniť do budovania Božieho kráľovstva. Chceli by sme urobiť niekoľko poľnohospodárskych projektov v rôznych komunitách. Ľudia majú pozemky, ale pôda sa neobrába, pretože nemajú počiatočný kapitál. Systém malých mikrokreditov by mohol pomôcť oživiť poľnohospodárstvo. Zem je veľmi úrodná, ale potrebujú pomoc. Chceme pokračovať so sadením rôznych plodín, ako napr. ryža, fazuľa, kukurica, pre ich potreby a trochu aj niečo predať na miestnom trhu. Je to nielen boj proti hladu, ale zároveň výchovný projekt, lebo mnohí z chlapcov pochádzajú z ťažkých rodinných pomerov. Ďalší projekt je krajčírska dielňa pre slobodné matky a ženy týrané manželmi alkoholikmi. Potrebujeme zakúpiť niekoľko jednoduchých šijacích strojov, látky, ihly a nite a začať kurz šitia. Táto skupina žien by chcela začať šiť záclony na okná a vchodové dvere a tiež posteľnú bielizeň. Ďalší projekt je holičstvo. Máme

niekoľko chlapcov, ktorí majú vzťah k strihaniu, ale potrebujeme mašinky na strihanie a nejaký priestor, kde by sa to mohlo realizovať. Snažíme sa práve tam hľadať nové spôsoby ako im pomôcť a priniesť im nádej do budúcnosti. Môžeme tiež rozbehnúť projekt s chytaním rýb, niektoré komunity potrebujú jednoduché loďky a rybárske siete. Chceme začať kurzy varenia a pečenia pre dievčatá v tínedžerskom veku. Pripravujeme možnosť rozbehnutia diaľkového štúdia teológie a sociálnej práce v spolupráci s Katolíckou univerzitou v Ružomberku. Mnohé komunity žijú dosť izolovane a príjazdové cesty sú veľmi zlé a bez mostov. Máme v pláne, v spolupráci s inými dobročinnými organizáciami, postaviť jeden nevelký most. Na všetky tieto

malé projekty sú potrebné finančné prostriedky, ktoré, dúfame, získame s podporou dobrých ľudí.

Slovenská misia v Hondurase je na začiatku a nie je a ani to nebude ľahká misia. No verím, že Boh nám bude naďalej pomáhať a posilať dobrodincov, aby sme mohli urobiť to, čo sme boli povinní urobiť, ba ešte viac. Vnútorne a vonkajšie ťažkosti nás nesmú spraviť nečinnými alebo pesimistickými. Platí tu dôvera, ktorá vychádza z viery a hlbokého presvedčenia, že nie my sme hlavnými osobami misií, ale Ježiš Kristus a jeho Duch. My sme len jeho spolupracovníci.

P. Mgr. Pavol Vandžura, CM

Pokoj vám, ja som to. Aleluja. Nebojte sa. Aleluja.

Týmto trojitým, vždy o tón vyšším spevom oznamuje kňaz na záver veľkonočnej vigílie skutočnosť, že Pán Ježiš vstal z mŕtvych. *Pokoj vám* bol pozdrav, ktorým Kristus zdravil tých, ktorým sa zjavil po svojom vzkriesení. Kristus teda zvestoval a prial svojim učeníkom pokoj. Hovoril im o pokoji, lebo žili v nepokoji. Stále boli zmätení z toho, čo sa v uplynulých dňoch stalo s ich majstrom. Mali o Ježišovi ako o Mesiášovi svoje predstavy. Ježiš im ich síce počas svojho verejného účinkovania búral, ale oni „si ich nedali“. Ježiš menil ich zmýšľanie, ale oni mu nedovolili, aby ho zmenil úplne. Mesiáš bol pre nich politický vodca. Ten, čo ich a celý národ zachráni z politického, ekonomického a duchovného útlaku zo strany Rimanov. Vo svojej, možno, obmedzenosti si nedokázali predstaviť, že Ježiš ako Mesiáš by mohol mať iné úmysly a iné poslanie, ktoré by ďaleko presahovalo židovské provinčné záujmy. Takže do tohto všetkého zmätku a neistoty

apoštolov, čo s nimi teraz bude a o čom to celé tie tri roky chodenia a počúvania Ježiša vlastne bolo, prichádza Ježiš, aby ich upokojil a pomohol im to všetko v ich hlavách urovnať. Až vo svetle smrti a vzkriesenia mohli apoštolí pomaly začať chápať celé svoje učeníctvo pri Ježišových nohách.

My máme v porovnaní s apoštolmi jednu veľkú nevýhodu a zároveň jednu veľkú výhodu. Nevýhodou – a aj to možno skôr iba oblasti *určitej ľudskej závesti* – je, že sme nemohli chodiť s Ježišom, počúvať ho na vlastné uši, vidieť ho na vlastné oči, dotýkať sa ho vlastnými rukami.

No boli aj takí, čo to mohli urobiť a aj tak mu neuverili, poprípade ho zradili. Našou veľkou výhodou je, že poznáme Ježišovo učenie v celej jeho komplexnosti, bolo nám nespočetne veľakrát podané, vysvetlené a bolo nám podaných veľa krásnych príkladov zo života, ako ho žiť. Táto naša výhoda sa však mnohokrát obracia proti nám. Pretože, aj keď vieme, ako máme

konať, častokrát tak nekonáme. Raz z ľudskej slabosti, inokedy z lajdáckosti a niekedy i zo zlého úmyslu.

Aj my máme svoje „stereotypy“ o Bohu, o našej viere, o našich bratoch a sestrách a ťažko sa ich vzdávame, lebo sme sa v nich už naučili chodiť a bolo by pre nás nepohodlné niečo meniť. Máme v tom svoj poriadok a pokoj. No otázne je, či ten náš pokoj je totožný s Kristovým pokojom. My na sebe a na svojom spôsobe života častokrát nechceme nič meniť z čistej pohodlnosti. No takéto stojaté vody začnú časom zapáchať a prinášajú skazu a smrť. Takýto *naš pokoj* potom v konečnom dôsledku prináša do nášho života nepokoj so sebou samým, a ten potom prenášame na iných.

Aby sme mohli dosiahnuť Kristov pokoj, musíme najskôr zažiť nepokoj. Nepokoj, ktorý nás prebudí z našej letargie a pohne nás k praktickej láske k Bohu a k

blíznym. Nepokoj, vďaka ktorému si uvedomím, že od dokonalého kresťana som veľmi ďaleko, že stále je tu čo robiť pre spásu duší, že v tomto svete je stále veľa biedy – či už hmotnej alebo duchovnej, ktorú treba zmierňovať, veľa nenávisti, ktorú treba vyháňať láskou, veľa závisti, ktorú treba nahrádzať prajnosťou, veľa zúfalstva, ktoré treba premieňať v nádej, veľa opustenosti, ktorú treba vytláčať spoločenstvom.

Želám nám všetkým, aby nás dostihol ten zdravý nepokoj, čo nás bude pobádať k aktívnemu kresťanskému životu, k tomu, aby sme rozvírili stojaté a niekedy už zapáchajúce vody nášho života. Aby sme skrze túto našu angažovanosť dosiahli Kristov pokoj. Nech Ježišov veľkonočný pozdrav *Pokoj vám* nezaznie len vo vašich ušiach, ale prenikne do vašich sŕdc a naplní vaše domovy.

Mgr. Miloš Zárecký

Kto spieva, dvakrát sa modlí ...

Tento výrok sv. Augustína je chronicky známy a často sa používa, ak chce niekto vyjadriť dôležitosť spevu pri bohoslužbách či iných aktivitách spojených s modlitbou. Tak ako iné formy umenia, aj spev a hudba odrážajú ľudské pocity. Ťahavé,

melancholické melódie vyjadrujú smútok či bolesť. Ak sa tešíme, radi si aspoň sami pre seba zahvízdame veselú pesničku. A tak, ako sa menia ľudia, menia sa aj piesne. Tie s náboženskou tematikou

nevynímajúc. Niekedy sa stretávam s názorom, že gitary a novodobé náboženské pesničky do kostola nepatria. Ja sa pýtam: „Prečo?“ Málokto si uvedomuje, že to, čo dnes pokladáme za „klasiku“, bolo vo svojej dobe prevratné a nové. Každá doba si vyžiadala vlastný spôsob, ako vyjadriť vzťah k Bohu a k viere. V konečnom dôsledku však nejde o žáner ani o nástroje. Nejde o to, či spievame s gitarou alebo s organom. Dokonca ani o to, či spievame čisto alebo trochu falošne. Ide o to, aby sme spievali s láskou a s radosťou. Aby sme slovám, ktoré spievame, verili. Aby v nás melódia umocňovala naše presvedčenie... Toto by som chcela naučiť deti a mládež, s ktorými sa stretávam. Často od nich počujem, že spievať nevedia,

že spievajú falošne, že sa hanbia... Vždy sa im snažím vysvetliť, že to nevadí, že majú spievať pre radosť. Veď sme tu jedna komunita, ich rodičia, priatelia a príbuzní. Nikto predsa neočakáva, že budú spievať ako profesionáli v Národnom divadle. Ani tancovať nevie každý, a predsa na plese alebo na diskotéke sa každý do víru tanca zapojí, už len pre radosť z pohybu. Tak prečo by nemohli vyjadriť svoj vzťah k Ježišovi, k Bohu a k viere spôsobom, ktorý im je blízky a pochopiteľný.

Nikdy som nemala ambíciu viesť zbor... Ale ak je medzi mojimi zverencami aspoň jeden, kto má radosť z našich stretnutí,

potom v tom budem rada pokračovať. Zatiaľ sa iba rozbiehame. Ktovie, možno z toho bude pekná tradícia. Mladšie deti, hlavne tretiaci, budú mávať nácviky v piatok o 17.00 hod. pred sv. omšou. Skúška trvá polhodinu. Vždy si preopakujeme staršie pesničky, prípadne sa naučíme niečo nové, čo môžeme

zaspievať na detských sv. omšiach a tretiaci na 1. svätom prijímaní. Starší študenti budú mávať stretnutia až po sv. omši, o pol siedmej. Ja aj všetci terajší „speváci“ sa budeme tešiť na každého nového zboristu.

Mgr. Eva Ušáková

Pán kostolník Emil Polakovič

V mene správcu farnosti a všetkých farníkov ďakujem pánu kostolníkovi Emilovi Polakovičovi za službu kostolníka, ktorú vykonával 12 rokov v našej farnosti.

Svoju službu vykonával s láskou, dobrotou, ochotou a obetavosťou. Nech mu dobrotivý Pán udelí večné odpočinutie.

Odpočívajte v pokoji!

Odkaz Duchovnej obnovy...

...naplniť posledných 7 slov Pána Ježiša na kríži...

1. *Otče, odpusť im, lebo nevedia čo robia*

2. *Veru,
budeš so*

3. *Žena,
Potom
tvoja*

4. *Bože
prečo si*

5. *Žízňim*

6. *Je*

*hovorím ti: Dnes
mnou v raji*

*hľa, tvoj syn!
povedal
učeníkovi: Hľa
matka!*

*môj, Bože môj,
ma opustil?*

dokonané

7. *Otče do tvojich rúk porúčam svojho ducha*

L'PH

Ako naplňame tento testament v našom živote?

Svätý Otec František

Novým pápežom sa stal 76-ročný Argentínčan Jorge Mario Bergoglio. Nástupca Benedikta XVI. sa narodil 17. decembra v Buenos Aires.

Absolvoval štúdium inžinierskych vied a neskôr vstúpil do Spoločnosti Ježišovej. Kňazskú vysviacku prijal v roku 1969. V rokoch 1973 – 1979 bol provinciálom jezuitov. Pôsobil aj ako rektor teologickej fakulty San Miguel a bol aj profesorom v Argentíne.

V júni 1992 bol vymenovaný za titulárneho biskupa z Ancy a svätiačeho biskupa z Buenos Aires. Od roku 1997 pôsobil ako arcibiskup-koadjútor.

Od februára 1998 sa stal arcibiskupom. Kardinálsky titul mu udelil pápež Ján Pavol II.

Členom Pápežskej rady pre rodinu sa stal v máji 2001. O rok neskôr sa stal členom Pápežskej komisie pre Latinskú Ameriku.

Na tomto kontinente žije vôbec najväčšia komunita katolíkov. Celkovo sa ku katolicizmu hlási na celom svete asi 1,2 miliardy ľudí, pričom len v Strednej a Južnej Amerike je to viac ako 500 miliónov. Svätý otec je 266. nástupcom sv. Petra a ako prvý v histórii si zvolil meno František.

L'PH

Okienko pre náročnejších

Pre staršie deti, mládež tu máme zložitejšiu súťažnú úlohu – osemšmerovku. Stačí vyškrtat' 44 výrazov a odpoveď je na svete. Prajeme veľa šťastia ☺

P	O	D	P	O	R	A	N	I	Č	N	I	T	A	L
O	A	K	C	A	R	A	K	Á	U	Í	A	I	A	A
D	R	S	Ž	I	T	Á	L	E	R	P	U	M	K	T
O	O	T	T	O	M	É	I	A	Á	A	P	I	I	E
B	V	A	R	I	Z	U	N	U	N	A	D	L	J	R
E	T	I	E	N	E	T	I	A	T	Ú	N	I	M	Á
N	S	E	C											
S	E	P	O	K	O	R	A	Í	E	Ž	S	B	E	Á
T	K	S	A	S	Á	P	S	T	K	Á	I	U	U	D
V	L	L	T	N	R	E	I	T	Y	R	Á	K	I	V
O	O	A	E	O	K	N	S	J	Á	T	A	A	Ý	O
J	G	M	B	K	R	I	V	D	A	S	P	J	Á	R
A	A	A	O	S	E	E	E	C	I	L	A	P	C	I
K	A	I	L	D	O	B	I	Č	O	V	A	N	I	E

**ANTIKA, BEDÁRI, BIČOVANIE, BODLIAK, BOSCO, DEBNA, DOMOV,
EKLOGA, JAKUB, KAMENÁR, KLINIKA, KOPIJA, KRAJCE, KRIVDA,
LAMPA, LATERÁN, LATINČINA, LIMIT, MINÚTA, MOTTO,
NÁDVORIE, NÁRADIE, NÁRUČ, NEBOŽTÍK, NESTOR, OBETA, PALICE,
PASTIER, PATÉNA, PODOBENSTVO, PODPORA, POKORA, PRELÁTI,
RIMAN, RYTIER, SIROTA, SLAMA, SPÁSA, STRÁŽ, STVORA, TIENE,
UTRPENIE, VIKÁR, VOJAK, VÝJAV.**

Po vyškrtaní všetkých výrazov zostane 22 písmen,
ktoré tvoria odpoveď tajničky.

Tú pošlite na emailovú adresu farnosti: fara.spacince@gmail.com.
Zo všetkých správnych odpovedí bude vylosovaný jeden šťastlivec ☺,
ktorého odmeníme vecným darom.

Plán práce OZ FAIN na rok 2013

JANUÁR:	Trojkráľový koncert (6. 1. 2013)
FEBRUÁR:	Stretnutie členov organizačného výboru s cieľom navrhnúť plán práce na rok 2013 a príprava výročnej členskej schôdze
	Duchovná obnova farnosti (18. 2. – 23. 2. 2013)
MAREC:	Krížová cesta pod záštitou OZ FAIN (24. 3. 2013)
APRÍL:	Výročná členská schôdza OZ FAIN (25. 4. 2013)
	Honduras očami misionára (7. 4. 2013)
	Púť farníkov - Po stopách Pátra Pia – Taliansko (14. 4. – 18. 4. 2013)
MÁJ:	1. sväté prijímanie (12. 5. 2013)
	Deň matiek (12. 5. 2013)
	Oslavy Roku viery pri príležitosti 1150. výročia príchodu Cyrila a Metoda (26. 5. 2013)
JÚN:	Púť k Božiemu milosrdenstvu – Kalvária (2. 6. 2013)
	Sviatosť birmovania (16. 6. 2013)
	Návšteva Českej republiky – Praha (22. 6. – 23. 6. 2013)
JÚL:	IV. letný farský tábor (21. 7. - 27. 7. 2013)
AUGUST:	IV. farská opekačka – záhrada FÚ (25. 8. 2013)
SEPTEMBER:	Veni Sancte – Požehnanie školských tašiek (1. 9. 2013)
	Púť – Staré Hory, Banská Bystrica (28. 9. 2013)
OKTÓBER:	IV. reprezentačný farský ples (19. 10. 2013)
	Mesiac úcty k starším
NOVEMBER:	Divadelné predstavenie – SND Bratislava
	Úprava zanedbaných hrobov
DECEMBER:	Mikuláš (8. 12. 2013)
	Betlehenské svetlo (24. 12. 2013)
	Jasličková pobožnosť (25. 12. 2013)
	Koledovanie – Dobrá novina (25. 12. – 26. 12. 2013)
	Divadelné predstavenie – Nová scéna Bratislava

DETSKÝ - LETNÝ - FARSKÝ TÁBOR

**Rekreačné zariadenie KUBRICA,
chata ODEVÁK**

21. 7. - 27. 7. 2013

CENA: 110,- €,

súrodenci 100,-€/dieta

- *Pozývame všetky deti ZŠ*
- *Ponúkame týždeň naplnený dobrodružstvami a zážitkami s priateľskými animátormi v novom prostredí Strážovských vrchov*
- *Cena zahŕňa: ubytovanie na 6 nocí v izbách s vlastným sociálnym zariadením, 5 x denne strava, poistenie, doprava*
- *Prihlásiť sa môžete na zoznam v zadnej časti kostola*
- *Platba: 19. mája 2013 – 55,- €
30. júna 2013 – 55,- €*

Organizuje OZ FAIN a FARNOSŤ Špačince
Kontakt: 0905 626 123, 0908 050 732

Renovácia Farského Centra

+

FAIN

